

[Kr. Johansen.]

drage til, at der bliver en normal Udsæd af Hvede i indeværende Aar. Forholdet er nemlig det, at der ogsaa er Risiko ved anden Udsæd. Ned igennem Midtjylland er Rughøsten for store Arealers Vedkommende ogsaa mislykkedes i Aar, og der kan være Fare for, at det gaar paa samme Maade til næste Aar, lige saa vel som der kan være Fare for Hvedeavl. Men Risikoen ved Rugavlen er der ingen, som tænker paa at dække, og det af den ganske simple Grund, at vor Forsyning med Rug er dækket i indeværende Aar, og man kan regne med, at den ogsaa vil blive dækket i det kommende Aar, uden Hensyn til at Høsten er mislykket i Aar paa adskillige Rugarealer. Og naar man afvejer de to Ting over for hinanden: den Støtte, der her ydes til Hvedeavl, og den Risiko, der er ved Rugavl, tror jeg, at Landmændene vil sige, at de godt vil løbe Risikoen ved at saa Hvede i Aar.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til Vedtagelse.

Rahbek: Oplysningerne i Bemærkningerne til Lovforslaget er alt andet end lyse, de er endda saa mørke, at naar man gaar ud fra, at der kun avles 14 000 t, og Landbrugsministeren er saa optimistisk at regne med, at der skal saas 15 000 t, maa Forudsætningen være, at der er andre Beholdninger til Raadighed end det, der avles i Aar. Disse Udsigter er alt andet end lyse og vil give vore Husmødre adskillige Kvaler i den kommende Tid og mange Spekulationer i Retning af, hvad der kan faas til Erstatning for det manglende Hvedemel. Var det ikke andet end Hvedebrød, det drejede sig, kom man maaske nok over det, selv om det er alvorligt nok, men der er ogsaa andre Ting, der skal bruges Hvede til i Husholdningen, og da er det ganske naturligt, at der blandt vore Husmødre er stor Interesse for, hvor meget Kartoffelmel der kan blive til Raadighed til næste Aar, og som Landbrugsministeren oplyste for et Øjeblik siden, tegner Kartoffelavlens foreløbig meget lovende, saa der kan ventes ret stor Kartoffelavl i Aar. Mange Husmødre spørger derfor, om der er Mulighed for, at der kan blive stillet noget mere Kartoffelmel til Raadighed. Det har i lange

Tider været saadan, at selv de, der bor tæt ved en Kartoffelmelsfabrik, højst har kunnet faa eet Pund Kartoffelmel, naar de kom til Købmanden, og da de har andet at bestille end at rende til Købmanden hver anden Time, er Resultatet blevet en meget knap Forsyning med det udmærkede Levnedsmiddel, Kartoffelmel er, særlig naar det er smaat med Hvedemel. Jeg spørger derfor den højtærede Landbrugsminister, om der er Mulighed for med den Kartoffelhøst, der er Udsigt til, at forhøje Produktionen af Kartoffelmel, saaledes at der kunde stilles et større Kvantum til de almindelige Forbrugeres Raadighed. Det vilde sikkert være velkomment.

Jeg vender tilbage til det foreliggende Lovforslag. Jeg er enig med Landbrugsministeren i, at Samfundet er stærkt interesseret i, at der bliver tilsaaet det størst mulige Areal med Hvede. Under samme Forudsætning kan mit Parti tiltræde Lovforslaget. Jeg konstaterer, at der aldeles ikke er Tale om at yde nogen Erstatning for den Skade, der er sket ved den delvis mislykkede Hvedeavl de sidste tre Vintre. Var der Tale om Erstatning, er jeg enig med den ærede sidste Taler om, at saa maatte man ogsaa tænke paa Rugdyrkerne. Jeg bor i en Egn, hvor mange paa de lette Jorder maatte saa næsten al den saadede Rug om. Jeg kan til Eksempel nævne, at en Mand, der har 36 Tdr. Land, saaede de 12 med Rug og Resten med Ting, som han forudsaa det vilde blive vanskeligt at skaffe Saasæd til i Foraaret — jeg tør ikke gaa ud fra, at det udelukkende var af samfundsmæssige Hensyn —, men af de 12 Tdr. maatte han saa de 11 om i Foraaret, og den ene Tønde, han lod staa, var ikke for god til det. Det var et stort Problem at faa noget at saa paa den Jord og skaffe andet Korn, og saa maatte han udnytte Jorden paa bedste Maade.

Der er altsaa ikke Tale om Erstatning, for saa var der mange andre, som var lige saa berettigede til Erstatning. Formaålet er alene at opmuntre Landmændene til at tilsaa et passende Areal med Hvede. Der kan naturligvis være delte Meninger om, hvorvidt det givne Tilbud er opmuntrende nok. Denne Tvivl kom ogsaa til Orde ved Behandlingen af Lovforslaget i Gaar i det andet høje Ting, og det er maaske det, der